

- II. Tweede middel: schending van artikel 7, lid 1, onder b), van verordening nr. 207/2009 — niet-toepassing van het specialiteitsbeginsel
4. Het Gerecht heeft de relevante waren te algemeen gekwalificeerd als voordelige, alledaagse consumentengoederen waarvan de aankoop niet wordt voorafgegaan door een lange periode van reflectie. Dat heeft geleid tot de onjuiste slotsom van het Gerecht dat het relevante publiek weinig aandacht zou besteden aan de kenmerken van de verpakking.
 5. Het Gerecht had met betrekking tot de zeer specifieke waren (bijvoorbeeld snoepgoed, chocolade, chocoladewaren, banketbakkerswaren, roomijs) het aandachtsniveau van consumenten en de rol van de zeer specifieke verpakking met het aangevraagde merk daarin moeten onderzoeken. Het Gerecht heeft verzuimd te kijken naar de zeer kenmerkende situatie waarin deze waren worden gekocht.
 6. Door geen rekening te houden met de bijzondere kenmerken van de relevante waren heeft het Gerecht het specialiteitsbeginsel niet toegepast. Als het Gerecht juist had getoetst, zou het in aanmerking hebben genomen dat consumenten van de relevante waren gewend zijn veel aandacht te besteden aan de kleuren, de vorm en het ontwerp van de verpakking. Consumenten van de relevante waren identificeren probleemloos de herkomst van de waren op de enkele basis van de combinatie van strepen, kleuren en vormen van het aangevraagde merk.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het gemeenschapsmerk (PB L 78, blz. 1).

Hogere voorziening ingesteld op 4 augustus 2016 door Wolf Oil Corp. tegen het arrest van het Gerecht (Alleensprekende rechter) van 1 juni 2016 in zaak T-34/15, Wolf Oil Corp./Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie

(Zaak C-437/16 P)

(2016/C 428/05)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Wolf Oil Corp. (vertegenwoordigers: P. Maeyaert, J. Muyltermans, advocaten)

Andere partij in de procedure: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie

Conclusies

- vernietiging van het arrest van het Gerecht van 1 juni 2016 in zaak T-34/15;
- verwijzing van het EUIPO en van interveniënte in eerste aanleg in hun eigen kosten en in die van Wolf Oil.

Middelen en voornaamste argumenten

Met haar hogere voorziening verzoekt verzoekster (Wolf Oil) het Hof om vernietiging van het arrest van het Gerecht van 1 juni 2016, Wolf Oil/EUIPO — SCT Lubricants (CHEMPIOIL) (T-34/15, niet gepubliceerd, EU:T:2016:330) („bestreden arrest”) houdende verwerping door het Gerecht van het beroep dat door Wolf Oil was ingesteld tegen de beslissing van de vijfde kamer van beroep van het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie („EUIPO”) van 31 oktober 2014 (zaak R 1596/2013-5). De hogere voorziening is gebaseerd op twee middelen.

Met het eerste middel voert Wolf Oil aan dat het bestreden arrest niet rechtens genoegzaam is gemotiveerd en dat daarin de feiten onjuist zijn opgevat, doordat geen antwoord is verstrekt op een bepaald aantal argumenten en onsamenhangendheden die zij had aangevoerd ter onderbouwing van het middel volgens hetwelk het EUIPO het verwarringsgevaar onjuist had beoordeeld [artikel 8, lid 1, onder b), van de Uniemerkerverordening ⁽¹⁾ (zoals laatstelijk gewijzigd bij verordening (EU) 2015/2424 ⁽²⁾).

Met het tweede middel voert Wolf Oil aan dat het bestreden arrest schending oplevert van artikel 8, lid 1, onder b), van de Uniemerkverordening, doordat daarin de algemene beginselen betreffende het verwarringsgevaar onjuist zijn toegepast. Dit middel bestaat uit drie onderdelen. De eerste twee onderdelen van het tweede middel zijn ontleend aan een onjuiste uitlegging van de in de rechtspraak van het Gerecht en het Hof algemeen erkende regel volgens welke de begripsmatige verschillen tussen twee merken in bepaalde mate kunnen opwegen tegen de overeenstemming ervan op visueel en fonetisch gebied. Met het derde onderdeel van het tweede middel wordt opgekomen tegen het bestreden arrest doordat daarin bij de globale beoordeling van het verwarringsgevaar geen rekening is gehouden met het reële gebruik van het merk op de markt.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het gemeenschapsmerk (PB L 78, blz. 1).

⁽²⁾ Verordening (EU) 2015/2424 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2015 tot wijziging van verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad inzake het gemeenschapsmerk, en van verordening (EG) nr. 2868/95 van de Commissie tot uitvoering van verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad inzake het gemeenschapsmerk, en tot intrekking van verordening (EG) nr. 2869/95 van de Commissie inzake de aan het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) te betalen taken (PB L 341, blz. 21).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof (Duitsland) op
11 augustus 2016 — Roland Becker/Hainan Airlines Co. Ltd**

(Zaak C-447/16)

(2016/C 428/06)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Roland Becker

Verwerende partij: Hainan Airlines Co. Ltd

Prejudiciële vraag

Dient bij personenvervoer bestaande uit twee vluchten zonder noemenswaardig oponthoud in de overstapluchthaven, het vertrekpunt van het eerste deeltraject ook dan als plaats van uitvoering in de zin van artikel 5, punt 1, onder b), tweede streepje, van verordening (EG) nr. 44/2001 ⁽¹⁾ te worden beschouwd, wanneer het met de vordering geldend gemaakte recht op compensatie op grond van artikel 7 van verordening (EG) nr. 261/2004 ⁽²⁾ wordt gebaseerd op een probleem dat zich tijdens het tweede deeltraject heeft voorgedaan en de vordering wordt gericht tegen de medecontractant van de vervoerovereenkomst, die de luchtvaartmaatschappij is die weliswaar de tweede maar niet de eerste vlucht moest uitvoeren?

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (PB 2001, L 12, blz. 1).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 261/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 295/91 (PB 2004, L 46, blz. 1).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof (Duitsland) op
11 augustus 2016 — Mohamed Barkan, Souad Asbai, Assia Barkan, Zakaria Barkan, Nousaiba Barkan/
Air Nostrum L.A.M. S.A.**

(Zaak C-448/16)

(2016/C 428/07)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesgerichtshof